

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er muligt, at skatteministeren vil vise sig at have ret i, at det er 140.000. Det er ikke til at forudse, fordi det er så små grænseoverskridelser, der er tale om. Det afhænger af overenskomster, konjunkturer og adskillige andre ting. Men hvis vi nu antager, at skatteministeren har ret i, at det er 140.000, så er de 140.000 dem, der ikke når op på det formidable maksimum at spare 1 kr. og 22 øre om dagen i skat. De kommer måske kun til at spare 32 øre eller 48 øre, for de ligger lige i overgangsfeltet, og det er kun dem, der ligger væsentlig højere oppe i indtægtsskalaen, som kommer helt op på at spare 1 kr. og 22 øre i skat om dagen. Derfor er skatteministerens begejstring for disse 140.000 mennesker, som kun får nogle mindre fordele ud af det sammenlignet med dem, der tjener mere, lidt for stærk.

Men for at jeg ikke nu skal blive opfattet som en alt for sur Jeronimus over et skattelettelsesforslag, skal jeg meget gerne gentage, at kommer dette forslag til tredje behandling i den udformning, som skatteministeren har givet det, så stemmer Fremskridtspartiet med glæde ja til forslaget. Men vi ville være endnu gladere, hvis den milliard, der pludselig er blevet dumpet ned, bliver anvendt på en endnu mere fornuftig måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 228:

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskat). (Begrænsninger af ægtefællers adgang til forrentning ved ændrede ansættelser m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 2/5 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Lovforslaget er fremkommet i nogen upåagtethed, og jeg har ikke set, at nogen har gjort meget ud af det. Og jeg mener, vi må være taknemlige for, at informationskampagnen om den kæmpefidus, som vi her står med, ikke er kommet forud for lovforslaget.

Hvis der er nogen, der har undret sig over, at skatteministeren af egen drift er kommet med et forslag, som skulle forhindre spekulation i vores skattesystem – det ville jo ikke være unaturligt, når vi kender skatteministeren – så kan jeg oplyse til orientering, at det er efter massivt pres fra Socialdemokratiet, at det ikke er lykkedes helt uden besvær. Men jeg takker for, at det er lykkedes at få skatteministeren til at fremsætte dette lovforslag.

Jeg skrev et brev til skatteministeren den 9. februar og fulgte den 19. marts op med et konkret forslag om, hvordan problemet kunne løses, for at vi kunne få det her standset. Hvis det var kommet ud, så var det blevet meget folkeligt. Men det var også blevet meget omfattende; det havde smadret de kommunale skatteforvaltninger, og det havde kostet milliardbeløb i udbetalinger af skattefrie kroner til borgerne.

Fidusen findes f.eks., hvis et ægtepar har mulighed for at flytte om på posterne imellem de to ægtefællers indkomster på selvangivelsen, og det er der i hundredtusindvis af ægtefæller der har, fordi skattemyndighederne normalt ikke går ind og blander sig i, hvordan man fordele renteindtægter og renteudgifter imellem et ægtepar. Det gør man ikke, fordi det giver den samme skat, uanset om det står på den ene eller den anden selvangivelse; skattens beløb bliver under ét det samme. Det ville det også være, hvis man ændrer på fordelingen imellem ægtefællerne, men på grund af at renteberegningen er forskellig, alt efter om man skal have skat tilbage eller man skal betale en restskat, så betyder det kolossalt store forskelle.

Det eksempel, der henledte min opmærksomhed på sagen, var et eksempel, hvor et ægtepar 5 år tilbage havde fået tilladelse til at flyt-